

TEMA 10: ALTRES TEMES

TÍTOL: **UNA REPRESENTACIÓ AGRADABLE : LA SERVA PADRONA**AUTORA: *Jana Valls*

Els dies 5, 6 i 7 de febrer 2021 va representar al "Centre i Teatre de Sarrià", situat al Centre Cultural de Sarrià, Barcelona, l'obra "La Serva Padrona" "Serventa i Mestressa" de Giovanni Battista Pergolesi.

Per descomptat no es tracta de fer cap tipus de comparació, estudi o relació entre aquesta petita "òpera buffa", i alguna cosa a veure amb els drames musicals wagnerians. Això seria absurd.

Aquesta obra es va estrenar el 1733 a Nàpols, i era un 'Intermezzo', és a dir una petita obra còmica en dues parts (total 45 minuts) que es mostrava en els dos intermedis d'una òpera més llarga.

Per això només necessita dos cantants i un actor que no canta però està present en escena. Uberto, un solter vell, baríton bufo, Carles Pachon, Serpina, soprano lírica, Serena Saenz serventa d'Uberto i Vespone, el servent mut d'Uberto, Xevi Dorca, actor i director d'escena.

Pergolesi tot i morir molt jove de tuberculosi, als 26 anys en 1736, va compondre diverses òperes, la més famosa és precisament aquest 'Intermedio', juntament amb la seva obra més coneguda que és, sens dubte, el seu Stabat Mater.

Així que musicalment és una obra de la fi del barroc, i el text és senzill, còmic, amb moltes repeticions que tant molestaven Wagner.

Quina és doncs la raó d'aquest petit comentari en una revista wagneriana?

El Teatre de Sarrià és un petit teatre apte per a òperes senzilles, obres de teatre i música. Les òperes les organitza el grup de "Amics de l'òpera de Cambra de Barcelona", privat, no professional i sense mitjans especials en absolut, però amb amor i dedicació sincera per l'òpera.

Giovanni Battista Draghi, anomenat Pergolesi (1710-1736) compositor, violinista i organista italià del període Barroc. La seva obra va influir profundament en l'escola napolitana, i va servir com prototip de l'òpera italiana.

No obstant això aquesta representació va ser perfecta, cada element coherent, ben presentat, en cada detall, subtítulada en català. I això que estàvem sota la pandèmia, és a dir amb un aforament que reduïa a la meitat les butaques que es podien ocupar.

Cada element em feia recordar les darreres nefastes representacions wagnerianes del Liceu, on amb grans mitjans, subvencions enormes, dirigents polítics a sou, condicions d'exclusivitat, només serveixen per injuriar l'obra wagneriana i les dels més grans compositors universals fins a l'absurd més absolut.

Per començar, el reconegut crític Roger Aliet va fer una petita presentació molt correcta de l'obra (és un gran comentarista en òperes i sarsueles, encara que no ho és en obres de Wagner).

Els decorats eren totalment adequats a l'obra, respectant fins i tot els detalls mínims com servir unes tasses de xocolata tal com indica el text cantat. Cada objecte que sortia en el text estava en escena.

Els vestits eren perfectes per a l'època i sobretot per la lògica de l'argument.

Els cantants actuaven com a actors professionals, no només cantants, de manera que tot era coherent. I la seva tessitura i actuació adequades.

L'orquestra Barcelona Concertante, dirigida per Assunto Nese, formada per nou músics, era la que corresponia a un intermedî barroc, i va interpretar l'obra amb tota mestria.

Aquesta petita i agradable peça, constitueix una demostració que amb amor i treball es pot fer molt més que amb funcionaris oficials i grans mitjans amb intencions d'una

Una Escena de la representació de La Serva Padrona

originalitat estrambòtica i nul respecte per l'obra que es representa.

*Associació Wagneriana. Apartat postal 1159. 08080 Barcelona
<http://www.associaciowagneriana.com> info@associaciowagneriana.com*

Per això cal assistir i recolzar aquestes iniciatives privades que amb la seva senzillesa i naturalitat, treball i coherència saben guanyar-se el públic orfe de títols i de bones representacions.

El Teatret de Sarrià amb les seves llotges

